

Gard Sveen
Drømmenes Gud
307 sider
Klim

Kristne falangisters overgreb mod palæstinensere i Beirut tilbage i firserne er baggrunden for romanen, der lader sine hovedpersoner 35 år senere påvirke af de forfærdelige begivenheder.

Hermed slår hun sig på den del af litteraturen, som beskriver, hvorledes ubearbejdede tramer, granatchok og chokerende hændelser i det hele taget påvirker ens sind og psyke og menneskealdre senere kan udløse grumme handlinger.

Gard Sveen påviser dette meget fint.

Tonny Bergmann, kendt person i kriminallitteraturen, arbejder for det norske sikkerhedspoliti. Den nu 87-årige Leif, der var med dengang i Beirut, bliver dræbt af en bilbombe, mens hans noget yngre kone forsvinder bare sådan uden videre.

Tonny bliver sat på sagen, og skal til at samarbejde med en israelsk agent, der kommer til Oslo. Også han forsvinder.

Så er vi vist klar over, at der er store kræfter på spil.

Vi skal hertil lægge, at Hanna, Leifs kone, har været udenrigsminister men er blevet tvunget til at gå af af politiske årsager.

Og så begynder romanen virkelig at tage fart.

Romanen veksler mellem kapitler, der foregår i 1982 henholdsvis 2017, hvilket forfatteren har gode forudsætninger for at vide noget om, for her i 2017 bliver der i det udenrigsministerium, hvor han selv er ansat idag, i høj grad holdt øje med aktiviteter, der udspringer af fortiden.

Hvem sagde terror?

Således foregår historien i to forskellige tidslommer og to forskellige miljøer, hvilket er med til at give historien et godt drive.

Det er svært at få øje på, om Gard Sveen vil fortælle noget med historien eller mere beskrive nogle hændelsesforløb og aktioner i verden, som han har kendskab til.

Under alle omstændigheder har vi at gøre med en forfatter, der kan skrive veldisponeret og energisk.